

Trainingskamp Cabauw

Valencia 2026

Geschreven door: Duke, Sem en Kyan

Woensdag 7 Januari

Op 7 januari vertrokken wij naar Valencia. We verzamelden om 11:00 op Cabauw en vertrokken om 11:30 richting Eindhoven Airport. Er lag heel de week al een flink pak sneeuw, dus we hoopten allemaal dat onze vlucht door zou gaan. Om 12:45 kwamen we aan op Eindhoven Airport. We zagen dat 1 vlucht voor ons al was geannuleerd, dus dat was geen goed teken. Na 5 minuten kwam er op de schermen te zien dat ook onze vlucht naar Valencia was geannuleerd. Dit was echt een grote klap voor ons. We wilden allemaal niet naar huis. Dus werd er razendsnel gekeken naar mogelijkheden. En tot ons geluk kwam die er. Door het snelle handelen van Robin, Nik, Luuk en Jasper, grote klasse hiervoor. Zonder hen had dit allemaal niet gekund. We zouden de volgende dag verdeeld over 2 vliegtuigen vanaf Brussel vliegen naar Valencia. We sliepen die avond in een Van der Valk hotel in Brussel. Eenmaal aangekomen in het hotel was het tijd voor een biertje. In het hotel dacht Stan natuurlijk dat dit meteen het Witte Paard was, dus vond hij het een goed idee om lekker zijn schoenen uit te doen.

Toen gingen we met z'n allen eten. We hadden een buffet in het hotel. Toen bedacht Nik dat het een goed idee was om in plaats van een bord te pakken heel de plank carpaccio te nemen. Toen kwam het idee om uit te gaan in Brussel, dus om 22.00 gingen we allemaal richting de stad. We kwamen eerst in een kroeg voordat we naar een karaokebar gingen. Hier werd het beurten spel en Split de G gedaan, wat best wel veel voorkwam in het weekend. In de karaokebar werd er gestreden om meiden, met als winnaar Timo van den Bosch, die er 1 aan de haak sloeg. Kort daarvoor stond ze nog wel even te zingen met Brent.

Timo had een leuk idee om het meisje mee te nemen naar het hotel. Daar is hij alleen niet zonder kleerscheuren vanaf gekomen.

Ivan kwam een bekende voetballer tegen in de karaokebar. Weten jullie wie dit is?

Het is door de meesten niet laat gemaakt, want we moeten de volgende dag weer fris en fruitig zijn voor onze vlucht naar Valencia.

Donderdag 8 Januari

De tweede dag van het teamweekend begon vroeg, misschien iets te vroeg voor sommigen. Na een nacht in het luxe Van der Valk Hotel werden we wakker in zachte bedden, maar helaas zonder ontbijt in de maag. Met slaperige ogen en koffers in de hand stapten we in Ubers richting Brussels Airport, omdat de vlucht de dag ervoor was geannuleerd.

Eenmaal op het vliegveld kwam de sfeer er al snel in. Terwijl er werd ingecheckt, besloot een deel van de groep alvast in vakantiemodus te gaan met een paar biertjes. De groep splitste zich vervolgens: De eerste groep vertrok met Vueling, ongeveer een uur eerder dan de tweede groep die met Ryanair vloog.

Na landing in het zonnige Valencia was het tijd voor de eerste Spaanse stop: Een gezellig kraampje op het vliegveld waar opnieuw een paar biertjes werden genuttigd. Helaas gooide de strenge buschauffeur roet in het eten, het bier mocht niet mee de bus in. Jammer, maar we lieten ons humeur niet bederven.

Aangekomen bij het hotel moesten alle paspoorten en ID's worden ingeleverd, waarna iedereen zijn kamer kreeg. Daarna was het vrije tijd. De groep verspreidde zich door Valencia: Sommige gingen op ontdekkingsstocht naar leuke barretjes. Anderen deden een strategische supermarkt-run voor snacks en biertjes.

's Avonds was het tijd om samen op pad te gaan. Met de bus vertrokken we naar een Irish Bar, waar kroegbaas Stan een hilarische pubquiz presenteerde. Na de pubquiz kregen we ook nog een live optreden van zanger Bjarne.

Het eten was, laten we zeggen "bijzonder". Sommigen omschreven het als oliebollen, maar dan anders. Gelukkig kwamen de diepvriespizza's als reddende engel, en maakten veel goed.

Na de pubquiz trok iedereen weer zijn eigen plan in het nachtleven van Valencia. De één ging naar Fox Congo, de ander naar Club Mya en sommige belandden nóg ergens anders. Het feest in Club Mya liep voor een aantal mensen iets te goed door, want die hebben hun bed niet helemaal op tijd kunnen vinden.

Vrijdag 9 januari.

Vandaag was het dan eindelijk zover; er wordt gevoetbald! De afgesproken tijd om in de lobby te verzamelen was deze dag om 10:00, en daarvoor moest er al ontbeten zijn. We liepen met z'n allen (bijna met z'n allen) naar het voetbalveld om te gaan trainen. Het was beter weer als in Nederland, want de zon scheen volle pijp. We deden een warming up, en begonnen daarna aan het toernooi. Na zo'n anderhalf uur trainen zat de training er weer op, wat volgens mij niemand echt een straf vond.

Na de training had iedereen de tijd om zich op te frissen en een hapje te eten/drankje te doen, maar zoveel tijd was er ook weer niet, want de volgende activiteit stond alweer op de planning. Om 14.00 moest iedereen weer in de lobby zijn, want we gingen die middag beachvolleyballen.

We hadden alle veldjes voor het beachvolleybaltoernooi opgezet op het strand, en begonnen aan de 1e ronde. Die ronde was erg kort, want blijkbaar stonden we op een plek waar dat niet mocht, dus alles kon weer afgebroken worden. Uiteindelijk zijn we naar een andere plek gelopen, waar we wel mochten beachvolleyballen. De strijd ging er heftig aan toe, en iedereen deed fanatiek mee, zelfs Robert vloog met omhalen door de lucht. Uiteindelijk had Robert zijn team het toernooi ook gewonnen. De rest van de dag hadden we vrij, en konden we lekker ons eigen plan trekken.

Zaterdag 10 januari

Vandaag hadden we 2 dingen op de planning. We hadden allemaal een wilde nacht achter de rug, maar 1 iemand dacht dat het een goed idee was om een nachtje door te halen en dit was Nik, die zat om half 8 alweer aan het ontbijt.

We hadden om 10:00 een fietstocht tot ongeveer 13:00. Hier hebben wij de mooiste dingen van Valencia gezien. Alleen we misten 2 jongens. Natuurlijk was Timo van den Bosch weer degene die een mooie meid aan de haak sloeg (ook de meeste van iedereen). Naast mij (Kyan) was er deze nacht ook een plekje vrij, die werd opgevuld door Jesper. Want Jesper zat eigenlijk heel dit weekend met een probleem: Tijn de houtzager. Die snurkte echt heel hard. Daardoor hebben we Jesper zijn matras bij mij op de kamer gelegd. Uiteindelijk kwam Lorenzo hier ook gezellig bij liggen, want Bjarne deed zijn kamer ook niet meer open.

We zijn een paar uurtjes gaan fietsen, waarbij Lorenzo een hele aparte manier had van fietsen. Daarna gingen er groepjes lunchen of op de kamer chillen. Na het lunchen genoot Robin lekker van de vrije middag.

Om 19:00 zouden we naar een wedstrijd van Valencia gaan. We verzamelden om 19:00 in de lobby, waar we kaartjes kregen. Eenmaal aangekomen in het stadion moest Duco zo nodig plassen dat hij naar de wc ging. Maar Valencia heeft heel veel trappen en beneden stond de wc, dus dacht Duco dat het een goed idee was om te gaan plassen tegen een muur in het stadion. Achteraf heeft hij de warming-up van Valencia niet gered, want hij werd door een beveiliging bij zijn nek gegrepen en uit het stadion gezet. Na de wedstrijd, die in 1-1 eindigde, gingen velen van ons naar huis om daar nog een paar biertjes te doen en daarna lekker te gaan slapen. Dit gold niet voor iedereen, sommigen gingen nog 1 keer helemaal tot het gaatje. Zij haalden een heel nachtje door. De volgende ochtend moesten we om 8:00 in de lobby zijn om naar het vliegveld te vertrekken voor onze terugvlucht naar Nederland.

Zondag 11 Januari

De laatste ochtend in het hotel was aangebroken, en die kwam voor velen véél te snel. We moesten heel vroeg ontbijten om op tijd op het vliegveld in Valencia te komen. Omdat het ontbijt zó vroeg was, kozen sommige teamgenoten ervoor om helemaal niet te gaan slapen en rechtstreeks vanuit de club door te gaan naar de ontbijttafel. Dat leverde een bijzondere mix op van vermoeide gezichten en ochtend energie.

Na het ontbijt verzamelden we met de hele groep en liepen we samen naar de bus richting het vliegveld. Al snel bleek onderweg dat we niet compleet waren... niemand minder dan Sam Faaij lag nog heerlijk in zijn bed. Hij werd snel wakker gemaakt en uit zijn kamer gehaald, zodat we alsnog met iedereen konden vertrekken.

De chaos was daarmee nog niet voorbij: onderweg besloot Dink een zak vol te kotsen, maar zelfs dat kon de reis niet stoppen. En alsof dat nog niet genoeg was, kwamen we erachter dat Levi zijn rijbewijs in het hotel had laten liggen. Gelukkig schoot Fons te hulp en reed terug om het op te halen.

Eenmaal op het vliegveld werd er ingecheckt en geduldig gewacht tot we konden instappen. De vlucht verliep soepel en voordat we het wisten stonden we alweer veilig op Eindhoven Airport. Na nog een korte wachttijd en een pitstop bij de Appie voor broodjes stapten we in de bus terug richting Cabauw.

En daarmee kwam er een einde aan een geweldig teamweekend. Misschien hebben we niet heel veel getraind, maar we hebben vooral iets veel belangrijkers gedaan: Samen gelachen, herinneringen gemaakt en elkaar beter leren kennen. Het was een weekend om nooit te vergeten en eentje die zeker om een herhaling vraagt!